

Decernik

Leto II. (IX.), šte. 211

Maribor, ponedeljek 17. septembra 1928

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasni po tarifi
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Sporazum s Hrvati - v ospredju

PRED KRALJEVO INTERVENCIJO ZA REŠITEV SPORA MED BEOGRADOM IN ZAGREBOM. — POLOŽAJ KOROŠČEVEGA REŽIMA OMAJAN.

BEOGRAD, 17. septembra. Nenadni in nepričakovani povratek kralja Aleksandra z Bleda v Beograd je izzval v tukajšnjih političnih krogih vsestransko pozornost. Danes nihče več ne dvomi o tem, da je kraljev nepričakovani povratek v neposredni zvezi s političnim položajem. Zato vse pričakuje, da bodo sledili že prihodnje dni važni dogodki, ki bodo pomenili temeljito izpremembo celokupnega sistema in režima. Splošno se opaža, da je izzval kraljev povratek veliko nervoznost v režimskih krogih.

V vladnih vrstah ne prikrivajo bojasni, da je pričakovati sedaj pospešitev razvoja situacije, ki ne bo priloga njihovim načrtom. V tej zvezi se zlasti komentira izjava ministrskega predsednika dr. Korošca, ki jo je podal včeraj v neki zasebni družbi. V razgovoru o političnem položaju je namreč pripomnil, da je pripravljen, da je njegov odhod že sklenjena stvar in da bo moral po ministrskega predsednika in notranjega ministra izročiti svojim naslednikom. Dr. Korošček najožji tovariš, minister Stjepan Barić, pa je celo odkrito priznal, da resno dvomi, ali bo 1. oktobra še prejel plačo kot minister.

V običajno dobro poučenih krogih so danes zatrjevali, da je smatrati Vukičeviča in njegovega zaveznika dr. Korošca že za odžagane. O povratku četvorne koalicije na oblast v novi situaciji se ne more niti več govoriti.

V ospredju vseh kombinacij stoji sedaj sporazum s Hrvati. Danes so si že vsi srbijanski krogi na jasnem, da brez sporazuma s KDK ni rešitve iz krize, v katero je zašla država po krivdi Vukičevič-Koroščevega režima. V krogih radikalnega glavnega odbora polagajo največje nade zlasti na Svet. Pribičeviča in smatrajo za pravo srečo, da je Pribičevič tako tesno zvezan s Hrvati. Vsled izpremenjenega položaja že napovedujejo, da bo radikalni glavni odbor o priliki svoje seje prihodnji ponedeljek temeljito obravnaval z Vukičevičem in njegovimi pristaši.

Živahno se komentira v političnih krogih tudi izjava Ljube Davidovića, ki jo je podal v Vrnjački banji, kamor je odšel na odhiti. Davidović je namreč naplasil, da mora demokratska stranka nemudoma staviti KDK formalne predloge, da tako preseka sedanje stanje in omogoči direktna pogajanja s Kmečko-demokratsko koalicijo. Po njegovem prepričanju je že skrajni čas, da pride do sanacije notranje-političnih razmer v državi.

V znamenju napredne složnosti

HRVATSKI POSLANCI V NAŠEM MESTU. — VELIČASTNO ZBOROVANJE KMEČKO-DEMOKRATSKE KOALICIJE V NARODNEM DOMU.

Maribor, 17. septembra.

Maribor nedvomno že dolgo ni videl tako lepe manifestacije napredne složnosti, kakor v soboto zvečer na zborovanju Kmečko-demokratske koalicije v Narodnem domu. Občinstvo, ki je napolnilo veliko dvorano in galerijo, je ponovno frenetično pozdravljalo navzoče neustrašene borce za dejansko enakopravnost vseh treh plemen v državi in za prepoved Jugoslavije. Padale so izredne ostre besede in žgoča je bila kritika razmer, v katere so privedli državo usodni strelji dne 20. junija. V življenju narodov so pač tudi dogodki, ki jih ne more izlečiti niti čas, niti ta najboljši lek za vse bolezni. In če narod, nad čegar izvoljenimi zastopniki je bil izvršen pravcati pokolj, kliče po remeduri in zahteva zadoščenje, ki bo odgovarjalo žrtvam, ni v to samo upravičen, ampak je to tudi njegova dolžnost.

Gorje pa onim, ki tega ne razumejo ali nočejo razumeti. Zgodovina gre svoja pota, ona je najboljši in najsigurnejši mersovalnik in temeljito obračunala ž njimi. Kdor dandanes misli, da je mogoče zaježiti veliki val ogorčenja nad krvavim pokoljem v narodni skupščini samo s čakanjem, ta je v težki zmoti. Čim dalj se bo odlašalo z zadoščenjem težko ranjeni duši hrvatskega naroda, tem usodnejše bodo posledice, tem večja odgovornost sedanjih vladodržcev, ki mislijo le na svoje strankarske koristi. V težki zmoti so tudi vsi, ki mislijo, da ima sedanje gibanje med hrvatskim narodom in sploh prečanskim ljudstvom, katero zastopajo poslanci KDK, za cilj dokopanje do vladnih korit. Nikakor ne! Vrzeli je pregloboka, da bi jo mogle zamašiti vladne jaslje. Prečansko ljudstvo je že preveč razočarano nad dosedanjim sistemom izigravanja in spletkarjenja srbijanskih strank. Zastopniki ogromne večine prečanskega ljudstva in to so poslanci Kmečko-demokratske koalicije, zahtevajo popoln prelom z dosedanjim sistemom, konec hegemonije beogradske radikalno-demokratsko-cinčarske čaršije, katere zvesti oprode so naši klerikalci in muslimani. Svobodno ujedinjena vsa tri plemena morajo doseči dejansko svobodo in enakopravnost.

To geslo si je Kmečko-demokratska koalicija napisala na svoj prapor in za njegovo uresničenje pričela borbo do končne zmage. Nemogoč je vsak zastoj na pol poti, izključen vsak gnil kompromis in vsak stik s sedanjimi vladnimi strankami, dokler ne bo okrvavljena skupščina razpuščena in razpisane nove svobodne volitve. Kralj in narod, samo od teh dveh faktorjev pričakujemo prečansko ljudstvo, ki se je skoro kompaktno strnilo okrog Kmečko-demokratske koalicije in njenih poslancev, pravične rešitve krize.

To so bile približno misli - vodnice vseh govornikov na sobotnem shodu KDK v Mariboru. Razen poslanca Hrvatske seljačke stranke, inž. Stjepana Košutića ter poslanca Samostojne demokratske stranke, dr. Milana Metikoša, ličanskega Srba, ki jima je priredilo občinstvo viharne ovacije, sta prihitela v naše mesto tudi ljubljanski poslanec dr. Albert Kramer in poslanec Ivan Pucelj. Prisoten je bil seveda tudi priljubljeni naš poslanec dr. Ljudevit Pivko.

Zborovanje je po pozdravnem govoru g. dr. Faničingerja, ki se je s toplimi besedami spominjal blagopokojnega velikega voditelja hrvatskega naroda, Stjepana Radića (Viharni vzkliki: Slava mu!), vodil g. Ivan Kejžar. Vsi govori so napravili na zborovalce mogočen utis. Posebno viharan odmev pa je izzvalo naglašanje popolne harmonije in složnosti med poslanci Hrvatske seljačke in Samostojne demokratske stranke ter njihova trdna volja in sklep, da nadaljujejo skupno borbo do popolne zmage. Enako je bilo tudi razpoloženje med zborovalci, ki so dali ponovno duška svojemu navdušenju nad dejstvom, da sta se združila Samostojna kmetijska in Samostojna demokratska stranka v skupno fronto proti skupnemu nasprotniku klerikalizmu, ki kleče plazil sedaj pred beograjskimi mogotci kakor svoječasno pred dunajskimi Tirani. Klasična je bila primera inž. Košutića, da predstavlja v velikem in mogočnem drevesu (KDK) hrvatski seljački narod deblo, napredna inteligenca, združena v SDS, pa cvetje in listje. Trpke a bridki resnici so odgovarjale njegove besede, da smo vsled nesposobnosti beograjskih hegemonistov prišli že tako daleč, da je edina vez med Hrvati, Srbi in Slovenci še — kralj, od katerega edinega še pričakuje užaljeni hrvatski narod, da ustvari iz Jugoslavije v resnici dom svobode, ne pa temnice in pljačke.

Dr. Milan Metikoš iz Like je naglašal pomen ustanovitve KDK, tega največjega dela Stjepana Radića v zadnjem času, s čimer je napravil konec politiki razdvajanja Hrvatov in Srbov v prečanskih pokrajinah in postavil naše jedinstvo na solidno bazo.

Poslanec Ivan Pucelj je pozival naprednjake, naj strnejo svoje vrste v skupni borbi za svobodno poštenje in enakopravnost, kritiziral z žgočimi besedami eksploatacijsko politiko beograjskih mogotcev ter izdajstvo interesov prečanskega ljudstva po dr. Korošču.

Dr. Kramer je v daljšem govoru posegel v bistvo krize našega državnega življenja. Dočim stoji srbijanske stranke na stališču, da nas je Srbija okupirala, pa je v mirovni pogodbi ugotovljeno, da je nastala naša država po svobodni priključitvi Hrvatov in Slovencev, kar je priznala tudi Srbija. Boj med tema dvema naziranjima je sedaj v polnem teku in od njegovega izida je odvisna tudi bodočnost vsega naroda.

Končno je kratko izpregovoril še domači poslanec dr. Pivko, ki se je zahvalil občinstvu za krasno udeležbo, narkar je bila ta veličastna manifestacija napredne složnosti zaključena.

Poštna hranilnica

začne izdajati s 1. oktobrom nove obrazce za čekovni promet in sicer nove čeke, ki bodo nadomestovali dosedanje naloge za izplačilo in blagajniške čeke in nove čekovne nakaznice. Ti novi obrazci se bodo izdajali od 1. oktobra dalje predvsem imetnikom ček. računa, ki bodo po tem dnevu na novo pristopili k ček. prometu. Ostalim imetnikom ček. računa pa bo poštna hranilnica izdala nove obrazce šele tedaj, ko jim poidejo stari obrazci, ki ostanejo veljavni in se lahko porabi-jo še do 30. septembra 1929. Imetniki ček. računa naj torej ne vračajo teh starih obrazcev poštni hranilnici, ampak naj jih dalje uporabljajo, dokler jim ne poide zaloga. Vsak imetnik ček. računa bo z novimi obrazci prejel tudi tiskana navodila, kako se ti obrazci uporabljajo.

Grške ponudbe Jugoslaviji

ATENE, 17. septembra. V zvezi z bližajočim se prihodom grškega ministrskega predsednika Venizelosa v Beograd, se doznava, da je stavila Grška za rešitev spornih vprašanj z Jugoslavijo sledečo ponudbo: Pri ženevskih pogajanjih, ki so se vršila med grškim zunanjim ministrom Karapanosom in dr. Marinkovičem, je bila naglašena pripravljenost atenske vlade, da ugodil željam Beograda glede razširjenja proste luke Jugoslavije v Solunu na ta način, da izpremeni določbo o grški kontroli v svobodni luki. Grška vlada je dalje pripravljena dovoliti jugoslovenskemu trgovskemu prometu na progi Gjevrgjelijah—Solun tarifne olajšave in ugodnosti, o katerih se pri pogajanjih l. 1926. ni razpravljalo. Pripravljena je tudi priznati v zapadni Makedoniji bivajočim Jugoslovanom manjšinske pravice, ne da bi imela pri tem beograjska vlada pravico intervencije v manjšinskih sporih. Za kompenzacijo pa zahteva grška vlada olajšav za grško manjšino, ki je stalno naseljena v Jugoslaviji. Atenska vlada je o tem svojem stališču že obvestila francosko vlado in je Briand označil te pogoje za zadovoljive.

Koparski umor v Zagrebu

ZAGREB, 17. septembra. Sinoči je bil na Novi cesti umorjen branjevec Alojzij Škorjanc. Našli so ga z razbito glavo in prerezanim vratom mrtvega v njegovem stanovanju. Umorjeni Škorjanec se je bavil tudi s posojevanjem denarja proti zastavnini in zato mislijo, da je postal žrtev kakke svoje kupčije, ker je često zahteval visoke obresti. Preiskava pa doslej še ni mogla ugotoviti storilca.

Razburjeni Zagreb

ZAGREB, 17. septembra. Kubanskim kozakom, ki bi imeli včraj tu nastopiti, se je pripetil nepričakovan incident. Ko je dopoldne korakal oddelek kozakov z rusko zastavo na čelu po mestu, so omladinci, misleč, da gre za srbsko zastavo, kozake napadli, dva ranili, zastavo pa zažgali. Užaljeni kozaki so zato odpovedali predstavo in takoj odpotovali v Prago.

Kolera v Solunu

PARIZ, 17. septembra. Listi poročajo iz Aten, da je bilo v Solunu in okolici ugotovljeno več slučajev kolere. Prebivalstvo je skušalo v paničnem strahu pobegniti, vendar so oblasti hermetično zaprle mejo in prepovedale vsako izseljevanje.

Zverinski umor

BRATISLAVA, 17. septembra. V občini Surovce na Slovaškem je bil v soboto 68letni kmet Andrejšič na zverinski način umorjen od svoje žene in svojega sina. Pobila sta ga najprej s kolom do mrtvega, nato pa namazala podkve domačega konja s krvjo in vrgla truplo v hlev, da bi izgledalo, kakor da je nesrečneža pohodil konj. Po daljšem obotavljanju pa sta aretiranca končno vendarle priznala zločin. Umorila sta starega moža samo zato, da prepričata, da bi s kako oporoko razdelil svoje posestvo med vse svoje sinove.

V ordinaciji.

Zdravnik: »Vse kaže da imate neko bolezen na ledvicah. Na katerem kraju ste začutili prve bolečine?«

Bolnik: »Najprej na glavnem koločvoru v Ljubljani!«

Dan primorskih Slovencev

OB OBISKU DRUŠTVA »SOČA« V MARIBORU.

Maribor, 17. sept.

Tuga je še vedno močno vezala ljudi. Onem, kar so včeraj izgubili, se ljudje veliko lepše in srčneje razgovarjajo kot pa o tem, kar imajo danes ali kar hočejo imeti jutri.

Dan pravega bratstva so primorski Slovenci priredili včeraj, ko je znano in agilno primorsko društvo »Soča« iz Ljubljane uresničilo svoj stari namen ter obiskalo Maribor. Mariborski rojaki so se vneto pripravljali na to svidenje. Pevsko društvo »Jadran«, ki vrši veliko kulturno delo, ko tako vneto širi lepo slovensko pesem, je dalo vzpodbudo in osnovo se je odbor, ki je prevzel in v popolni meri tudi zmogel vso brigo za lep sestanek prijateljev in rojakov.

Ljubljeni in drugi se pričakujejo že dolgo pred uro. To je in bo idila vseh kolodvorov. Na mariborskem je bilo to včeraj dopoldne v velikem obsegu. Obsežni peron je bil že davno poln, ko so prispeli gosti. Zavrtila je godba »Drave« in prvi pozdrav je izrekel v imenu sprejemnega odbora g. Fran Novak.

V imenu mariborske mestne občine je nastopil podžupan g. dr. Franjo Lipold. Njegov prisrčni pozdrav je veljal primorskim Slovincem, pričam največjega gorjaja, prizadatega našemu narodnemu življenju in Ljubljani, kjer je nova domovina tolikih primorskih rojakov in kjer je župan predsednik odličnega narodnega društva »Soča«.

Predsednik »Soče« in župan ljubljanski g. dr. Dinko Puc se je zahvalil za sprejem in pozdrave z zagotovilom, da so primorski Slovenci vedno ljubili Maribor, zlasti pa, odkar ga je general Maister pridružil Jugoslaviji. Veseli griči in vedro nebo mariborskih krajev govore do srca primorskim Slovincem ter netijo nade v boljšo bodočnost.

Solidaren nastop slovenskega obrtništva

Vrhovni obrtniški svet, v katerem so združene Zveza obrtnih zadrug v Ljubljani, Splošna zveza obrtnih zadrug v Mariboru, Zveza gostilničarskih zadrug v Ljubljani in Mariboru je na svoji seji dne 8. septembra v Mariboru razpravljala o uredbi o odpiranju in zapiranju obratovališč ter 8 urnem delavniku in je soglasno sprejel sledečo izjavo:

»Obrtniški položaj v državi je skrajno neugoden. Naše zahteve in naši protesti ne najdejo na merodajnih mestih nikakega odmeva! Rušijo se najosnovnejše obrtnikove pravice v pogledu obrtne zakonodaje, državna uprava spodjeđa kruh obrtniku s svojimi delavnicami, ugonablja ga inozemska konkurenca, tarejo ga davki in druge dajatve, — preživlja dobo nasilnega proletariziranja in obubožavanja. Z žalostjo konstatiramo, da ruši državna uprava s svojo neuvidevnostjo in svojo brezbriznostjo najzdravejše temelje naše države.

Z uredbo o odpiranju in zapiranju obratovališč je zadalo ministrstvo socialne politike v sporazumu z ministrstvom trgovine in industrije gospodarskim krogom, zlasti malemu obrtniku, najtežji udarec. Omejuje mu svobodo dela in ga tira s tem v naravnost obupen položaj.

Državna uprava ni pokazala doslej nikakega razumevanja za racionalizacijo obrtnih obratov in kriza sili obrtnika, da vzdržuje svoj obrat s težkim ročnim delom, v vedni borbi za svoj obstoj.

Brezposelnosti obrtniškega pomožnega osebja ni krivo obrtništvo, pač pa oni, ki pritiskajo obrtnika k tlom. Osemurno delo ne bi rešilo naroda težke socialne bede, ker ležijo njeni vzroki izven obrtnih delavnic, v razdrapanih gospodarskih in političnih razmerah.

Obrtništvo zahteva zase popolno svobodo dela in zato odločno zavrača vsako uredbo, ki bi ga v delu omejevala.

Če se pa obrtništvo bori za 10 urni delavnik, naj merodajni faktorji vidijo vzroke za to obrtniško zahtevo v delovnem, da so baš oni izčrpali njegovo gospodarsko moč do skrajnosti ter da se oprijemlje mali obrtnik kot edine rešilne

Pevci Jadrana so zapeli: Buči, buči morje Adrijansko —, godba Drave je zaigrala in množica se je uvrstila v impozanten sprevod, ki je zavil najprej v Maistrovo ulico, kjer je navdušeno in prisrčno pozdravil generala Maistra ter krenil po Aleksandrovi cesti proti Narodnemu domu. V sprevodu so bili polnoštevilno tudi člani kolesarskega društva »Perun« z zastavo.

Z balkona Narodnega doma se je vsulo na goste cvetje, predsednika »Soče« je pa pred vhomom s prisrčnimi besedami pozdravila — mlada Miloška Simčič ter mu izročila šopek cvetja. Na dvorišču se je pri pogrnjenih mizah vršilo zborovanje. Predsednik »Soče« je v daljšem govoru orisal trpljenje naših bratov v Primorju, kjer fašizem tepta in uničuje ne samo narodnostno temveč tudi gospodarsko življenje naroda manjšine. Reka, Trst, Gorica — naša je pravica! — Te zavesti nasilje ne more ubiti. Vrstilo se je še več govorov, nakar je g. dr. Šaplja referiral o odškodninskem vprašanju. Na zborovanju so svirali razven »Drave« tudi tamburaši in pevski zbor »Jadrana« je zapel več pesmi.

Po zborovanju so si gosti ogledali mesto, popoldne so pa šli eni v spremstvu mariborskih prijateljev na izlet v Falo, drugi pa v Limbuš. Zvečer je bila v Narodnem domu velika prireditev, pri kateri se je uprizorila tudi dr. Iv. Lahova igra »Ujedinjenje«.

Bil je dan bratske radosti, dan vzajemnosti ljudi, preizkušenih v trpljenju. Vreden je dobrega spomina primorskih Slovencev iz Maribora in iz Ljubljane. Oni Maribor pa, ki je slučajno ravno prejšnji večer manifestiral za svobodo, pravico in enakopravnost, je prepričan, da bo ravno pri primorskih Slovincih, ki so vse to že davno objokovali in še objokujejo, našel popolno razumevanje.

bilke — dela, s katerim vzdržuje sebe in pomožne moči. In pri tem mora pritegniti k delu svoje delovne moči, če jim hoče nuditi eksistenco.

Obrtništvo zlasti poudarja, da tendenca te borbe ni naperjena proti obrtnemu delavstvu, ker se dobro zaveda, da sta tako mojster kot pomočnik zainteresirana na procvitu podjetja. Pač pa velja ta borba onim, ki doslej niso čuli obrtniških zahtev, ki so pripeljali obrtnika na rob propasti in ki so ga prisilili, da išče svoj obstoj v čim boljši in večji izrabi delovnega časa! Tudi delavstvo je s tem žrtev nepovoljnih gospodarskih razmer!

Vrhovni obrtniški svet apelira na vse merodajne faktorje, da končno uvidijo pogreško, ki so jo zakrivali na narodu s sistematičnim ubijanjem gospodarstva.

Pri tem pa vrhovni obrtniški svet ne more prezreti dejatve, da se je na protestnem zborovanju obrtništva dne 3. septembra v Ljubljani izjavil oficijelni zastopnik zbornice za trgovino, obrt in industrijo proti interesom obrtništva. Obrtništvo odločno obsoja ta korak zborničnega funkcionarja in to tembolj, ker je prejel zbornične funkcije, iz rok obrtništva.

Vrhovni obrtniški svet poziva Zbornico za trgovino, obrt in industrijo, kot zaščitnico gospodarskih interesov obrtništva, da ta korak svojega zastopnika popravi.

V vrhovnem obrtniškem svetu včlanjene: Splošna zveza obrtnih zadrug v Mariboru, Zveza gostilničarskih zadrug v Ljubljani in Mariboru se pridružujejo v celoti protestom in resolucijam iznesenim na protestnem zborovanju Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani dne 3. septembra in zahtevajo, da merodajni faktorji upoštevajo te zahteve celokupnega slovenskega obrtništva.

Žrtev pretepa.

Da ne bo izjeme, so se tudi to nedeljo stekli vaški fantje in posredovati je moral neizogibni nož, pod katerega je prišel 26letni delavec Franc Horvat iz Dobrave pri Mariboru. Dobil je z nožem v nogo tak bodljaj, da ga je moral rešilni oddelek odpredati v bolnišnico.

Mariborski in dnevni drobiš

Še o stanovanjski mizeriji

Dan za dnevom čitamo o stanovanjski mizeriji, o brezstanovalcih, o visokih najemninah, o hudobnih hišnih gospodarjih, ki delajo najemnikom vzlic stanovanjske zaščite velike krivice itd. Toda nikoli se ni hotelo v teh člankih najemniku skriviti lasu, kakor da bi res bil večnega boja med najemnikom in hišnim gospodarjem kriv edino-le strehodajalec. Dopisnik zadnjega članka »Naš Tajget« je bil prvi, ki si je upal potipati malo tudi najemnika, toda odreči mu moramo trditve, da so po največ krivi spora med najemnikom in hišnim gospodarjem otroci. Kolikor me dolgoletna izkušnja uči, smem reči, da se ne spominjam, da bi prišlo do kaknega spora radi otrok. Nasprotno pa smem trditi, da sem celo včasih interveniral v prid otroku, če sem videl, da se ga hoče kaznovati za kak majhen prestop. In otroci znajo biti hvaležni. Če se torej čita, da se odda stanovanje v najem stranki »brez otrok«, se to ne sme vzeti presplošno in pretragično. Saj je bil otročji naraščaj pred vojno ravno tako velik kakor dandanes, a vsaka še tako številna družina je dobila streho. Skoraj na vsakih hišnih vratih si čital, da se da stanovanje v najem.

Splošna krivda, zakaj so dandanes hišni gospodarji pri izbiranju najemnikov tako previdni, leži vsekakor kje drugje. Seveda nočem vzeti tu v zaščito hišnega gospodarja sploh. Nekateri hišni gospodarji res mislijo, da morajo živeti od dohodkov hiše kakor je bilo to lažje mogoče pred vojno. Da si s previsokim navijanjem najemnine nakopljejo nevoljo in sovraštvo, na blagovoljijo sami uvideti. Toda uvidijo naj tudi svoje postopanje proti gospodarju najemniki, ki mislijo, da bo stanovanjska zaščita večna. Bil sem na shodu najemnikov. Govornik, ki je bil inteligent, ni znil niti besedice, ko je slišal iz sredine poslušalcev, da je treba hišne gospodarje ubiti... Imel sem najemnika, ki mu je bilo stanovanje nakazano. Prišel je z dežele. Imel je otroke. Ne bom opisoval, kako me je ta človek s svojo ženo vred spravljaj v obup. Zadostovati mora vsakomur dejstvo, da je dobil večmesečno ječo radi neke druge stranke v hiši. Slišati pa sem moral vsak dan: »Saj me ne more spraviti iz hiše, ko imam otroke«. Ko je bil deložiran, je žena simulirala, da hoče v Dravo. Časopisi so pisali... Pri svoji materi je stanoval samo dva meseca...

Kompetentni faktorji naj vzamejo tudi to na znanje in naj začnejo delovati v smeri, ki je potrebna, da se te razmere, ki vladajo dandanes, zboljšajo. Potem ne bo treba Tajgeta ne za otroke ne za stariše.

Napredovanja v železniški službi.

Pri generalni direkciji državnih železnic — kontroli dohodkov v Beogradu, so napredovali sledeči Slovenci 10. tm.: V I. kategoriji: v 5. grupo Josip Veljak, Lovro Počkar; v II. kategoriji: v 1. b. grupo Josip Tončič, v 2. a. grupo: Josip Holeček, Ernest Franke, v 2. b. grupo: Josip Cijan, Božidar Defranzeschi, Drago Komp in Slavo Lukanc.

Mariborsko gledališče

je sicer od države zelo zapostavljeno, vendar jako žilavo deluje. V svesti si, da mu je najsigurnejši dohodek vendarle oni, katerega si bo samo prislužilo, je pridno na delu in si hoče ohraniti zaupanje in priznanje publike. — V študiju so sledeči komadi: Cankarjevi »H l a p c i«, s katerimi se bo 2. oktobra otvorila nova sezona, nadalje znamenito delo velikega francoskega pisatelja Emila Zole »T h e r e s e R a q u i n« ter komedija enega najpopularnejših sodobnih francoskih komedijantov, Saše Guityry-ja »M o j o č e j e i m e l p r a v«. Vsa ta dela se vprizore v režiji g. J. Koviča. Opereta pa vadi z velikim veseljem klasično opereto Jones-ovo »G e i s h a«, ki je polna humorja in prekrasnih melodij in imamo zanjo izvrstno zasedbo. — Prepričani smo, da se bo skeptičnost, ki se opaža v delu publike glede letošnje sezone kmalu podela, čim se prične gledališče.

Vremenska sprememba

in sicer deževje traja že od prvih ur petka. To deževje, ki je včasih jako močno, dela velike skrbi vinogradnikom, katerim se je obetala zlasti kvan titativno jako dobra letina. Od včeraj do danes zjutraj — od sedme ure enega do sedme ure drugega dne je bilo za 57 mm padavin, kar je mnogo. Če se deževje nadaljuje, bo začelo grozdje pokati. Nevarno je tudi, če se takoj po deževju brez prehoda začne toplo solčno vreme. Dobro bi bilo, če bi se zvedrilo in polagoma ogrelo.

Iz poštne službe.

V naši sobotni notici pod navedenim naslovom naj se pravilno glasi: Ukazom so imenovani poštini činovnikom II/2 sledeči poštini činovniki II/3...

Seja prednjaškega zbora

se bo vršila v torek 18. tm. v društvenih sobi. Predmet: Razdelitev telovadnih ur oddelkov, tekme in akademija. Načelnik. Za lovce.

Po vesteh iz lovskega časopisa so se združili zakupniki osmih občinskih lovišč na Solnograškem pod vodstvom lovskega izvedenca g. Seiwalda in so sklenili, da v zaščito srnjade ne bodo streljali druge srnjadi, kakor samo šesterake. Enoin dvoletni srnjački bodo torej uživali popolno zaščito. Posnemanja vredno obo bito pri nas, kjer kljub naporom agilnega Slov. lovskega društva, gospodarijo v nekaterih srninskih loviščih lovci - mesarji, ki streljajo vse vprek, mlado in staro, moškega in ženskega spola in imajo v svojih nahrbtnikih skrbno spravljene nož in v vijaki opremljen par rogljičev, da s prvim izrežejo srni-samici spolovila, a rogljiča z vijaki pritrdijo na srnino glavo, s čemer napravijo iz srne srnjaka. Tak »srnjak« se po njihovem mnenju lahko brez skrbi prodaja tudi v Mariboru.

Telovadni tečaji.

Vpisovanje se vrši v telovadnici deklishe meščanske šole v Cankarjevi ulici jutri v torek in sicer ob 15. uri za deco, ob 18. uri pa za dame.

Tečaj za konserviranje sadja in zelenjave.

Ker se je prijavilo za tečaj na oblastni vinarski in sadijski šoli v Mariboru izredno mnogo zanimancev, se radi pomankanja prostora ne bo mogel vršiti naenkrat, temveč v dveh etapah: 1. od 17.—19. sept. za priglase iz dežele; 2. od 20.—22. sept. za priglase iz mesta Maribora in bližnje okolice. Vse Mariborčanke se naj torej udeležijo tečaja v četrtek, dne 20. septembra.

Lesena ograja na Glavnem trgu

pri stopnicah k javnemu stranišču je tako defektna, da je postala nevarna za občinstvo. Vsa se maje in mestoma je celo polomljena tako, da lahko pasant nesluteno zleti v precejšnjo globino naravnost na kamenite stopnice. Ker stoji tam običajno mnogo ljudi, ki čakajo na avtobus proti kolodvoru, se zna lepega dneva zgoditi težka nesreča. V interesu varnosti je potrebno, da se napravi čimprej železno ograjo.

Pobegnila je

od doma posestniku Ivanu Rumiču v Moravcih pri Murski Soboti 16letna hči Julana. Oče poizveduje za njo po Mariboru ter je beg prijavil tudi policiji. —

Psi — žrtve tatov.

V zadnjem času se dnevno pogreša po več psov. Izgubijo se sami mladi psi boljše pasme, kar je znak tatinškega dela. Zadnja žrtev je mlad prepeljar, vreden 400 Din. Večkrat se sreča kakega sumljivega fantalina, ki vleče seboj psa, kateremu se vidi, da sledi le siloma in ne iz udanosti do gospodarja. Tatovi bodo gotovo skušali prodati svoj plen in mogoče se jih bo pri tem zalotilo. —

Na svoje pravo ime

se je po par dneh spomnila neka v policijskem zaporu radi potepuštva zaprta ženska. Ko so jo zalotili, je gladko povedala neko tuje ime meneč, da si s tem zboljša svoj položaj. Po par dneh je pa videla, da to ne pomaga in da bi se znala njena zadeva še bolj zamotati. Prišla je radi tega na dan s pravim imenom ter je v dokaz svoje identitete navedla tudi priče in shrambo svojega kovčega z delovsko knjižico. —

Sport

SU Rapid - DSU Leoben 4:3 (2:2)

Z včerajšnje tekmo nam je predstavil Rapid novega gosta z Gornje Štajerske. Tekma nam ni nudila one igre, ki smo jo pričakovali. Gostje gojijo bolj visoko igro na prodore in tehnično absolutno niso na višku. Najboljše igralce imajo v krilski vrsti in desni strani napada. Levo krilo in zveza nista ničesar pokazali. Obramba z vratarjem vred je bila jako nesigurna. Pogrešali smo njenih osvobodilnih strelav. Dva dobljena gola padeta na rovaš vratarja.

SK Rapid nima več tistega moštva, kakoršno smo poznali v preteklih sezonah. Včeraj predvedena igra je bila brez vsakega sistema in je pripisovati zmago le bolj sreči. Edino Pelko v голу je izvršil svojo nalogo brezhibno. V obrambi je bil Kurzmann boljši od Barloviča. Ervin Pernat je bil v krilski vrsti do nesportnega foula dober, s to gesto pa si je napravil vse simpatije in je zaslužil takojšnjo izključitev. Baumgartnerju manjka še mnogo do njegove nekdanje forme. Napad je nastopil v postavi Vidovič, Lešnik Laci, Klippstädter, Venko, Emil Pernat. Vidovič je za krilo prepočasen. Lešnik se še ni poboljšal. Klippstädter ni pokazal dosti, če izvzamemo grd foul na vratarju. Venko se je premalo potrudil, a je bil kljub temu najboljši in najnevarnejši napadalec.

Po menjajočih se napadih doseže Rapid v 5. minuti vodstvo po Venku. V 7. min. gostje izenačijo in ostanejo v premoči. V 20. min. doseže Rapid kot, lep center zastrelji Vidovič. V 25. min. prodor gostov, levo krilo lepo centrirajo, desna zveza neuhranljivo strelja in doseže razmerje 2:1. V 38. min. center Pernata, ki ga spremeni Vidovič z glavo v gol. Koti 5:2 za goste. V drugem polčasu je bil Leoben v premoči, vendar je dosegel Rapid dva gola v 25. min. po Lešniku in 29. min. po Barloviču. Gostje so dosegli tretji gol v 34. min. Končno razmerje kotov 7:3 za goste.

Sodil je g. Nemec slabo in ni znal obdržati igre v dovoljenih mejah.

Ljubljana - Celovec 8:1 (2:1)

V včerajšnji medmesni tekmi Ljubljana-Celovec je igralo za predstavništvo Ljubljane pet Mariborčanov, in sicer od ISSK Maribora Unterreiter, Kirbiš, Vodeb in Bertoncely ter od SK Železničarja Pavlin, vsi na svojih običajnih mestih. Naši so porazili goste silnejše, kakor so pričakovali največji optimisti. Izkazalo se je, da je včerajšnja postava naše podzvezne reprezentance zelo dobra, akoravno bi se dala sestaviti morda še idealnejša. Nad vse častno je zastopala mariborski nogomet gori omenjena petorica igralcev, ki je žela pri številni publikii obilo zasluženega priznanja. Z izborna razpoloženimi ljubljanci so se vsi Mariborčani razumeli tako, kot bi bila to že stara vigrana enajstotica enega kluba. Nedeljskega srečanja s Subotico (če se morda zopet ne odgoji tekmovalje za pokal JNS) ne pričakujemo več v strahu!

SK Rapid rez.—SK Svoboda komb. 5:0 (5:0).

Svoboda ni nastopila k prvenstveni tekmi rezerv ter se je odigrala le prijateljska tekma, ki jo je boljša enajstotica Rapida odločila v svojo korist. Prvenstveno tekmo zgubi Svoboda v razmerju 0:3.

II. mlad. Rapid—II. mlad. Železničar 6:5 (2:4).

Rapid je postavil nekaj igralcev iz prve mladine, kar je bilo odločilno za zmago. Priporočamo klubom, da strogo ločijo prvo mladino od druge, ker ni na mestu postavljati fizično slabše moštvo proti močnejšemu.

Gradec: prvenstvo GAK—Sturm 3:1 (2:1): veliko presenečenje, ker je bilo splošno pričakovati zmage Sturma. Sportklub—Akad. Sp. Kl. 7:2 (2:2).

Dunaj: prvenstvo WAC—Slovan 6:1 (3:0), Wacker—Sportklub 3:2 (1:2), Vienna—Hertha 0:0. WAC je zavzel drugo mesto v tabeli.

Budimpešta: prvenstvo Hungaria—Tretji okraj 4:0 (1:0), Uješti—Bočkay 1:0 (0:0), Kispesti—Sobot 1:0 (0:0), Bastya—Vasas 4:0 (1:0), Nemzeti—Sabaria 2:1 (1:1).

Praga: prijateljska Sparta—Slavia 3:1 (2:1).

Zaključek državnega prvenstva

v nogometu imamo šele od včeraj, čeprav je bil prvak države zagrebški Gradjanski že prej določen. Z včerajšnjo tekmo je Gradjanski zaslužno odpravil Haškovec 6:1 (3:0) in je s to svojo zmago popolnoma opravičil svoj plasma na prvem mestu. Ker se za včeraj določena prvenstvena tekma Jugoslavija—Sašk ni odigrala po krivdi Beogradčanov, se računava zmaga 3:0 v korist Sašku. Po tem takim je prvenstvena slika končno veljavna tale:

1. Gradjanski	5	4	1	0	12	2	9
2. Hajduk	5	2	2	1	13	7	6
3. BSK	5	3	0	2	12	15	6
4. Sašk	5	2	1	2	10	7	5
5. Hašk	5	1	0	4	10	16	2
6. Jugoslavija	5	0	3	2	5	11	2

Tekmovanja za pokal JNS ne bo?

Za prihodnjo nedeljo 23. tm. je izzrebano prvo kolo tekem za zlati pokal JNS. Nastopiti bi imeli Zagreb s Splitom, Beograd s Sarajevom in Subotica z Ljubljano. V soboto pa se je pripetilo nekaj, kar utegne povzročiti v najboljšem slučaju, da se te tekme prelože šele na prihodnjo pomlad. Zagrebška podzveza je na svojem izrednem občnem zboru sklenila, da odklanja svoje sodelovanje v tekmovalju za pokal JNS, ako bi se imele te tekme res pričeti že to nedeljo. To pa radi tega, ker zagrebška podzveza res nima prostih terminov in je n. pr. za 23. tm. določena že delj časa finalna prvenstvena igra med prvakom province brodsko Marsonijo in Gradjanskim. Odločitev JNS se pričakuje z velikim zanimanjem.

Srednjeevropski pokal.

Včeraj sta se odigrali revanšni semifinalni tekmi za srednjeevropski pokal. Na Dunaju je premagal Rapid praško Viktorijo Žižkov 3:2 (2:1) pred 22.000 gledalci. Ker si je prejšnjo nedeljo priborila na praških tleh Viktorija zmago nad istim nasprotnikom v razmerju 4:3, se je zopet pripetil slučaj, da imata oba kluba neodločeno razmerje golov 6:6, radi česar se mora tekem tedna odigrati še tretja tekma. Včeraj je sodil Birlem iz Nemčije.

V Budimpešti je premagal Ferencvaroš avstrijskega prvaka Admiru 1:0 (1:0). Tudi preteklo nedeljo so bili zmagovalci Madžari 2:1 in tako izpade Admira iz tekmovalja. V finalu se torej srečata Ferencvaroš in zmagovalci iz tekme Viktorija Žižkov—Rapid. Včerajšnjo tekmo v Budimpešti je sodil pred 25.000 gledalci Lah Barlassino.

Hazena.

V prvenstvenem srečanju si je priborila včeraj družina Ilirije napram Primorjankam dve točki z zmago 11:1! — Ptujčanke, ki bi imele igrati z SK Mariborom, niso nastopile.

Zbor nogometnih sodnikov JNS

Je imel včeraj v Zagrebu svojo redno glavno skupščino. Za predsednika upravnega odbora je bil izvoljen dr. Pandaković, za tajnika Božo Haiman in Dragan Zdenčaj. V odboru je iz vrst Slovencev g. Vodišek iz Ljubljane.

Lahka atletika.

Pri včerajšnji meddržavni tekmi v lahkotletiki Madžarska—Italija, ki se je vršila v Budimpešti, so zmagali Madžari v razmerju 55:47 in dosegli nov madžarski rekord v metu diska (47.37 m). Lahi pa so postavili nov laški rekord v olimpijski štafeti s časom 3:25.2.

V Pragi so v meddržavni tekmi Poljska—ČSR proti pričakovanju zmagali Poljaki 79:78. Votava je postavil za ČSR nov rekord pri skoku ob palici (3.77 m).

Pomotoma operirani slepič

Večina ljudi je vesela, ako se reši slepiča, ki pravzaprav nima drugega pomena, kakor da povzroča človeku neprijetnosti. Drugačnega mnenja o tem pa je trgovec Gaillard v Parizu, ki zahteva za pomotoma odvzeti mu slepič nič manj

Lepa Dubrovčanka

ceni lepo perilo
in skrbi, da bo
dolgo trajno in
se vedno hleščalo
od snage. Ona
radi tega rabi le

SCHICHTOVO MILO

kot 70.000 frankov odškodnine. Razprava, ki se je vršila radi tega pred pariškimi civilnim sodiščem, je tudi sicer zanimiva. Gaillard je imel že dalj časa kile. Končno se je odločil za operacijo. Silno pa se je začudil, ko se je zbudil iz narkoze in opazil, da ni bil operiran radi kile, temveč da so mu odvzeli slepo črevo. Gaillard sedaj trdi, da je postopal zdravnik razmišljeno in se je sam začudil, ko je zvedel, kaj je storil. Šele pozneje se je začel izgovarjati s tem, da je med operacijo zapazil, da ima bolnik bolno slepo črevo in je smatral zato odstranitev slepiča za nujnejšo kakor operacijo kile. Sumljivo je tudi, da je bil zdravnik pripravljen izvršiti naknadno operacijo kile brez honorarja. Gaillard pa je vztrajal pri tem, da njegov slepič ni bil bolan in je zahteval za odškodnino zanj 70.000 frankov. Kljub precej tehtnim njegovim argumentom pa se sodišče le ni hotelo postaviti na stališče, da bi zdravnik le v goli raztresenosti odvzel Gaillardu slepiča in bodo o tem nenavadnem slučaju zaslišani najprej strokovnjaki.

Za vljudno občevanje z medvedji

Zanimiv član poljskega parlamenta ali sejma je poslanec Huculov Skeeperik. Zadnjič je govoril o težavah karpatskih pastirjev. Med drugim je v živahni svoji govorici povedal sledeče: »Medvedi in volkovi teknujejo pri uničevanju naših čred. Določeno je pa, da medvedov ne

smemo ubijati, če imajo mladiče. Torej se bo treba praznično obleči ter posetiti medvede z vljudnimi besedami: »Imaš mogoče otroke?« — Še strašiti jih ne smemo s strelji, ker so nam pištole zabranjene. S kupo v roki bomo medvede lepo prosili za amnestijo naših čred. Če se pa hoče gospod minister sam prepričati, kako je z medvedi, naj jih povabi sem v Varšavo.« — Predlog je povzročil seveda splošno veselost v sejnu.

Protest beračev

Angleško kopališče Bath je hotelo obvarovati svoje goste pred nadlegovanjem beračev ter je v zadnji sezoni beračem svoje občine izdalo nekako odkupnino. Kopališče je bilo dobro obiskano in berači so preračunali, da bi bili več dobili z izvrševanjem svojega posla kakor pa z odkupnino. Sklicali so protestno zborovanje ter sklenili, da se nikdar več ne dajo odpraviti s kako odpravnino ali odkupnino od svojih beraških pravic.

Tudi dosledno.

— Marička je hotela poročiti Joškota vse dotlej, dokier ni zvedela, koliko je izdal svojemu krojaču.
— No! kaj je potem storila?
— Krojača je vzela!

Odpušcanje.

— Mi-li oprostiš, dragi možek?
— Zakonolom: da! Da pa si razdešila tudi najboljša vina in cigare, tega ti ne morem pozabiti!

Edgar Wallace:

Zaba z masko

(The Fellowship with the Frog.)

Elk je bil prvi na nogah. Soba je bila polna črnega dima, da ni videl roke pred očmi in da je s prvimi koraki stopil na telo sergentea. Elk ga je dvignil in izvlekel na hodnik. Na prvi pogled se mu je zdelo, da ni več upanja. Alarmni zvonci so brneli po hiši in od vseh strani so hrumeli policisti in gasilci.

Tleči ogenj je bil naglo pogašen, ali Elkov urad se je spremenil v kup ruševin. Celo vrata blagajne so bila vržena iz tečajev. Niti ena šipa, niti kos opreme ni bil več cel in sredi tal je režala velika odprtina.

»Balder, rešite torbe!« je zaklical Elk, ko se je trudil, da bi nesrečnega sergentea obudil k življenju. Ko so tega odpremili v bolnico, se je Elk vrnil, da si o čeda podrtijo, katero je povzročila eksplozija.

»Da, da, to je bila posebno težka bomba,« je dejal Elk.

Skupina starejših častnikov in uradnikov je stala na hodniku ter gledala ruševine.

»Res, čudež je, da sem še živ in Balderju sem rešil življenje, ko sem ga poslal po nož, da bi razrezali torbe.«

»Kaj, ali torbe niso bile prej preiskane?« je jezno vprašal policijski prezident.

Elk je pokimal. »Včeraj sem vsako posebno preiskal, prav posebno pa še ono iz Paddingtona. Vse, kar je bilo v torbah, je bilo razloženo tu po mizah in vpisano. Potem sem vse zaprl v blagajno. Bombe ni bilo poleg.«

»Kako je pa potem prišla notri?« je vprašal prezident.

Elk je zmajal z glavo. »Tega pa ne vem. Edini človek, ki ima razven mene ključ do blagajne, je policijski svetnik Clintock, ki je pa sedaj ravno na dopustu. Sreča, da sem poslal Balderja proč. On je oče sedmero otrok.«

»Kakšen eksploziv je bil to?«

»Dinamit,« je Elk takoj odvrnil. »Rušil je navzgor. Pokazal je na luknjo na tleh. Nitroglicerina razbija navzgor in okrog. Ni dvoma, dinamit je bil.«

Ob natančnejši preiskavi je našel tanko, jekleno cev in kazalo navadne bučilke.

»Torej kontakt in merilo,« je mrmrljal. Svoje stvari, ki so bile še cele, je dal prenesti v Balderjevo pisarno.

Bilo je malo upanja, da bi ta napad ostal listom prikrit. Eksplozija je namreč razbila z oknom vred tudi kos stene ter privabila mnogo radovednih ljudi na prostor pred hišo. Ko je Elk odhajal, so

po ulicah že prodajali posebne izdaje o tem dogodku.

Prvi Elkov obisk je veljal bližnji bolnišnici, kamor so prinesli nesrečnega sergentea. Poročila o njem pa niso bila slaba. Zdravniki so mislili, da mu ne bo rešeno samo življenje, temveč da bo obvarovan tudi večje pohabljenosti.

»Par prstov bo izgubil,« je dejal zdravnik. »Ne morem razumeti, kako da ga ni raztrgalo na kosce.«

»In kar jaz ne morem razumeti je to,« je rekel Elk, »da mene ni raztrgalo na kosce.« Zdravnik je prikimal.

»Te eksplozivne snovi imajo včasih svoje muhe. Lahko si predstavljam, da je moč eksplozije razbila vrata blagajne, vendar je pa ta papir, ki je bil tudi v območju bombe, komaj ožgan.« Iz žepa je izvlekel košček papirja, katerega robovi so bili počrnili in požgani. »Vidite, to sem našel v njegovi obleki,« je rekel zdravnik.

Elk je zgladil papir in čital: »Z mnogimi pozdravi od številke sedem!«

Skrbno je papir zložil. »To bi si rad obdržal,« je dejal in ga z vso ljubeznivostjo vtaknil v škatljičo za očala. »Verujete v slutnje?«

»Do gotove meje,« se je smehljaj zdravnik.

Elk je prikimal. »Slutnje imam, da bom kmalu doživel veliko veselje.«

25

Minilo je teden dni in eksplozija v direktorskem uradu je že postala legenda. Ranjeni sergent je bil že na potu okrevanja in z ozirom na žabe ni bilo nobenih novic.

Elkov fatalizem je njegove kolege nekoliko razočaral. Šesti dan po eksploziji so direktorije železniških garderob bile ponovno preiskane. Kakor je Elk pričakoval, se je na vsaki posamezni končni postaji našla nova torba z isto vsebino, kakoršno so imele prve. Ko se je najprej dobro zavaroval, je eksplozivni inspektor torbe počasi in previdno odprl.

Razen belgijskih pištol niso vsebovale ničesar ogrožajočega. Potni list se je pa tokrat glasil na ime »Clarence Fielding«.

»Ti ljudje so mojstri svoje obrti,« je dejal Elk z nevoljnim občudovanjem, ko je pregledoval svoj plen.

»Hočete torbe obdržati zopet v svojem uradu?« je vprašal Dick. Elk je melanholično zmajal z glavo.

»Mislim da ne,« je dejal.

Takoj je dal torbe izprazniti in poslal vsebino preiskovalnemu odseku.

»Po mojem mnenju,« je modroval Balder, »mora biti nekdo na policijski direktoriji, ki dela proti nam. Jaz sem si stvar

že davno premislil in ko sem se razgovarjal o njej z ljubo ženo...«

»Ste mogoče tudi otroke vprašali za svet? Kaj?« je vprašal neprijazno Elk. »Čim manj boste o direktorjskih zadevah govorili v svojem domačem krogu, tem boljše bo to za Vaše napredovanje.«

Balder je napravil kisel obraz.

»Tu se ni nič za bati in ni za upati. Jaz sem že na črni listi. Vse pride do tega, ker ste me zaprli skupno s tem Hagenom.«

»Vi ste nevhvaležen lopov,« je rekel Elk.

»Kdo je pravzaprav ta številka sedem?« je vprašal Balder. »Ko sem si včeraj stvar premislil in jo s svojo ljubo ženo pretuhtal, sem prišel do zaključka, da mora biti to ena od najvažnejših žab. In če bi to ulovili, ne bi dosti manjkalo, da dobimo tudi veliko.«

Elk je odložil pero, — pravkar je nameraval sestaviti poročilo.

»Vi bi se bili morali posvetiti politiki,« je dejal in pokazal Balderju s peresnikom na vrata, naj odide.

Ko je napisal svoje poročilo in ga s kritičnimi očmi še enkrat prebral, se je oglašil službeni telefon, ki je sporočil obisk.

»Pošljite ga k meni,« je dejal Elk, ko je slišal ime.

Pozvonil je Balderju. »To poročilo gre v podpis h kapetanu Gordonu,« je rekel. V trenutku, ko je predal pismo, je odprl Joshua Broad vrata.

»Dobro jutro, gospod inspektor,« je pozdravil in prijazno pokimal Balderju, čeprav ga prej nikdar ni videl.

»Le vstopite, sedite, gospod Broad. Kaj posebnega mi pa prinaša Vaš cenjen obisk? — Oprostite mi mojo ekstremno vljudnost, toda zgodaj zjutraj sem navadno vedno tako uljuden. Je že dobro Balder, lahko greste!«

Broad je ponudil detektivu dozo s smodkami.

»Prišel sem radi neke čudne stvari,« je dejal.

»Nikdo ne pride radi navadnih stvari na policijsko direktorijo,« je odvrnil Elk.

»Tiče se moje sosedinje.«

»Lole Bassano?«

»Njenega moža.«

»Lew Brady?« Elk je pomaknil svoja očala navzgor. »Vi mi vendar ne boste hoteli prepričati, da sta ta dva popol-

noma v redu in pošteno poročena?« je vprašal začudeno.

»Ne verjamem, da bi se zamoglo o tem dvomiti,« je dejal Broad. »Čeprav sem seveda siguren, da Vaš mladi prijatelj Bennet o stvari nima niti pojma. Brady se nahaja že teden dni v Caverley-hiši in od tega časa še ni prišel skozi vrata. Kar je pa še bolj čudno je to, da tudi mladi Bennet tekom tega časa ni zapustil svojega stanovanja. Ne verjamem, da je bil kak prepir, sumim, da mora biti tu nekaj globljega. Slučajno sem videl Bradya, ko sem stopil skozi vrata. Vrata od Bassanove so bila ravno odprta. Služkinja je šla po mleko in tako sem ga za hip videl. Imel je najlepšo novo brado, kakoršno bom težko kedaj občudoval pri kakem bivšem boksaču. Rokoborci navadno nimajo pohlepa po bradi. To je torej zbudilo mojo radovednost. Obiskal sem Ray Benneta — srečal sem ga namreč zadnjič v Heron-klubu in to srečanje sem vzel za povod obiska. Njegov sluga — ima namreč moža, ki mu pride podnevi snažit obleko in pospremit sobo — mi je dejal, da se gospod ne počuti dobro in nikogar ne sprejme.« Broad je spustil oblačke dima in jih zamišljeno opazoval. »Če je sluga udan, mora stanovati pri svojem gospodu,« je rekel. »Po današnjem kurzu me je stalo dva dolarja in petintrideset centov, da sem dognal, da se tudi Ray Bennet temeljito bavi z negovanjem svoje brade. Kakor stvar sedaj izgleda, mi prav nič ne ugaja.«

»Jaz se pri zakonih ne poznam preveč,« je dejal Elk, »mislim pa, da ni zakona, po katerem bi se lahko ljudem zabranilo, nositi brado. — Toda povejte, gospod Broad, Vi ste Amerikanec, kaj ne?«

»Imam to prednost,« je dejal drugi z onim pol-smehljajem, ki je bil tolikokrat v njegovih očeh.

»Ali ste kedaj slišali o možu z imenom Saul Morris?« je vprašal Elk ravnodušno in strmel proti oknu. Joshua Broad je v premišljevanju nagrbančil čelo. —

»Mislim da,« je dejal, »bil je velik zločinec, Amerikanec, če se ne motim. Toda on je že davno mrtev, kaj ne?«

(Dalje prihodnjé.)

Mali oglasi

Električne inštalacije
popravila, svetilke, likalnice, motorje, aparate, elektro blago po konkurenčni ceni pri Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ulica 16. XX.

Planini
novi, ravnokar dospeli, zelo dobri, ceno na prodaj. Gosposka ulica 56. 1746

Triko svilo
140 cm široko za obleke in perilo à Din 95 dobite pri J. Trpinu, Glavni trg 17, Maribor. XIII

Klobase domače suhe,
breskova bovla, dišeči traminec iz Framma (Dr. Turner-Hedžet), nudi Mariborski dvor, Oset. 1732

Lesene hiše.
Novogradnja od 15.000 dalje. Samo pismena pojasnila proti 3 Din znakam pri Kreditni Stavbni zadrugi »Mojmir«. Koroška c. 10. 1734

Dva gospoda
se sprejmeta na stanovanje. Vprašati v nedeljo dopoldne v Jenkovi ul. 4 I. 1735

Stanovanje
od 3 sob, kuhinje in pritliklin se išče. Plačam najemnino za 1 leto naprej, eventualno kupim malo hišico z vrtom. Naslov v upravi lista. 1736

Služkinja za vse,
poštena, ki zna nekaj kuhati, se prejme. Zrinjskega trg 5, II. nadst. desno. 1727

RODBINSKA GROBNICA
z ograjo, dobro ohranjena na pokopališču ob Strošmajerjevi ulici je na prodaj za 9000 Din. 1737

Kupim divji kostanj!
Kakor vedno bodem tudi to leto nakupoval divje kostanje po najvišji dnevni ceni. Zahtevajte oferte! Veletrgovina s surovinami
Ivan Sluga, Maribor
1643 Telefon 272 Tržaška 5 Telefon 272

ŠOLSKE KNJIGE

ZA VSE SREDNJE, MEŠČANSKE IN OSNOVNE ŠOLE TER ŠOL. POTREBSČINE DOBITE

V KNJIGARNI TISKOVNE ZADRUGE MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 13

ORANZADA PATRIA

Citronada in Mandarinka »Patria« so najfinejši naravni sadni sok. Stalna zaloga je pri
JAKOBU PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19
tovarna za izdelovanje likerjev, dezertnih vin in sirupov. XVI
Na drobno Na debelo!